

Mu ni-mi tae-vas kir - ja pan-dud, ma o-len lap-seks ar - va - tud;
saan I - sa sü - les hool-salt kan-tud ja hel-lalt Te-mast ar-mas - tud.

Ma ta-han ik - ka Te-ma ar-mus siin lap - se - li-kult hin-ga - ta. Ei

muud ma os - ka o - ma rõõ-mus kui ha - las - tu - sest rää - ki - da.

2. Kuis ma Sind tänan, hinge Hoidja,
et Sa nii õndsaks tegid mind!
Mind otsisid, oh helde Kaitsja,
ehk küll ma eksind, põland Sind.
Sa hüüdsid: "Lambukene, tule!"
Su juurde Jeesus, läksin ma
ja kostsin: "Karjane, siin olen,
oh võta mind Su omaks ka!"

3. Nüüd armusüles mina olen!
Ei sest mind keegi lahuta!
Ei nõtrusest mul kahju tule
sest minu Jeesus minuga
ja mida enam tunnen nõrkust,
siis seda enam näitab Ta
veel mulle armu, mis mind võrgust
ja hädast jõuab tõmmata.

4. Nii ruttan orust läbi mina
Siioni mäele ülesse.
Ma kitsa tee peal jõuan sinna,
kus hingamist saan hingele.
Seal tahan kiitust Sulle laulda,
Su taeva seltsis lõpmata.
Seal kallist inglühäält saan kuulda;
mind, Issand, selleks valmista!

Viis: "Die Tugend wird durch's Kreuz geübet"
Tundmatu helilooja.
Sõnad: Johann Daniel Hense +1753.